

ACHTER DE SCHERMEN

Gered door de blues

(p.48)

Verslaggever Mark van den Tempel: 'In de vroege jaren tachtig bestond er niet zoiets als livemuziek op de Nederlandse televisie. Godzijdank had je op Duitsland Rockpalast. Elke zondagavond een concert van een goede band, of dat nou The Jam of ZZ Top was. De ongekroonde koning

van Rockpalast was de bluesgitarist Rory Gallagher. Niemand die die stugge Duitsers zo uit hun plaat liet gaan als de kleine Ier met de grote inzet. We moesten altijd lachen om de gekke krullenbol op bas naast Rory, dus toen ik dertig jaar later ergens beelden van Band of Friends zag langskomen, herkende ik Gerry McAvooy meteen. Maar wie was toch de boomlange gitarist naast hem die er de ene waanzinnige solo na de andere uitperste? Rory in elk geval niet, die had zich twintig jaar eerder kapot gedronken. De aftiteling vermeldde ene Marcel Scherpenzeel. Kom op, een Nederlander? Waarom had ik dan nog nooit van die gast gehoord? En zo begon een zoektocht.'